

Fänika 17

Cordovutskicket – Var har vi varit, vad har vi gjort och vilka är vi?

Vision & bakgrund

Det här dokumentet är till för att ge deltagare vid Cordovsidan på Krigshjärta 7 en gemensam bakgrund, känsla och fiktion samt att bidra med information om de olika fanorna och grupperna.

Fänika 17 tillhör Cordovska fosterlandsarmén. Visionen med fänikan är en klassisk cordovsk fänika bestående av många typer av trupper med varierad bakgrund och erfarenhet.

Fänikan leds av Kapten Joëlle Desjardin de Toulonne (spelas av Frida Selvén).

Fälttåget mot Utpost 214

Länet Comté du Nord har länge varit en nagel i ögat på Salen. Länet är ett välkänt tillhåll för banditer, tjuvar, politiska flyktingar och andra förrädare – framförallt i den östra delen. Där Utpost 214 ligger.

De senaste åren har situationen förvärrats. På grund kriget i Jorgala har delar av armén skickats över havet, vilket lett till att Comté du Nord lämnats åt sitt eget öde. Men när Cordovien nu börjat ta hem trupp beslutade Salen att en gång för alla rensa ut området. Och tur var väl det, för annars hade inte mobiliserad trupp funnits i området – redo att kunna slå emot det oväntade anfallet från en mindre gillesarmé.

När Cordovien i mars mobiliserade delar av hemlandets försvarsarmé för att säkra situationen i östra Comté du Nord var det framförallt hemförlovade veteraner och nya rekryter som skickades ut. Flera var krigströtta och moralen var inte alltid hög under marschen norrut.

Tanken med kampanjen i Comté du Nord var att med överväldigande makt skrämja hela landets

laglösa från att någonsin avvika och fly. Uppdraget var menat att vara enkelt och snabbt. In, säkra området och därefter kämpa ner de laglösa. Armén samlades i västra Comté du Nord, i hamnstaden Vaestervijk, varifrån man skulle avmarschera mot Sillhavn. Men knappt hade man anlänt till Vaestervijk innan nyheterna om Gillets landstigning anlände.

Snabbt blev moralen högre. Att få bekämpa Gillet på fosterländsk jord - vilken bättre plats finns att slå dem än här, där Cordovien står med oss varthän vi tittar? Flera av de gamla veteranerna fylldes med patriotisk glöd vid tanken på att äntligen kämpa för någonting rätt och riktigt.

Rätt och riktigt var verkligen orden, för missnöjet över kampanjen i Jorgala var utbrett och uttalat. Där borta, på andra sidan havet, var det Salen som bestämde – men här hemma i Cordovien sågs Salitaten sällan till och istället var det Templets prelater som ledde och influerade folket. Och Templet är allt annat än nöjda med Salitats inflytande över Administrationen.

Kriget i Jorgala har varit långt och kostsamt. Inte bara i de hundratusentals cordover som förlorat sina liv på andra sidan havet. Skördarna har inte gått rätt och i delar av landet har svält utbrutit. Till råda på allt det bryter även Blodslunga ut. Det talas om att Cordovien straffar folket för att ha brutit mot landssjälens vilja.

Där man en gång såg på Jorgala som systerfolket i nöd, som skall räddas – ser man nu enbart ett stort misslyckande. Efter många år av krig har fienden fortfarande inte besegrats, och nu far en farsot över hela världen. Blodslungan. En farsot som Jorgaler tycks vara immuna emot. Många tycker att Jorgalerna minsann får utkämpa sina egna krig – att Cordoviens barn blött tillräckligt för något som inte är deras.

Nej, den vanliga Cordoven, och framförallt veteranen i de Cordovska leden, är inte nöjd med Salens beslut och styre. Någoting det ofta talas om högt och riktigt. Det har blivit till en folkrörelse. Och när så många Cordover öppet visar upp sitt missnöje kan inte Salen längre kuva folket. Och bättre blir det inte av att Templet öppet uppmuntrar till maktskifte.

Innan revolutionen hade Templet mycket större inflytande. Faktum var att revolutionskriget utkämpades huvudsakligen mellan Salen och de gamla landsherrarna med Templet som allierade. Någoting som tystats ner, men som nu kommer fram till ytan när de gamla inte längre håller sin mun i rädsla för Salitatets piskor.

Templet och Salen har blivit till två kivande parter i en konflikt om Cordoviens framtid. Salen vill fortsätta bekämpa Gillet på andra sidan havet, med slutmålet att befria Jorgala (och införliva det i Cordovien om man lyssnar på konspiratörerna) följt av en kampanj i Dönland där även Dönerna ska befrias. Samtidigt vill Templet dra tillbaka all trupp från utlandet och lämna Jorgalerna till

deras eget styre. Låta dem utkämpa sina egna krig. Man vill fokusera på Cordovien och det Cordovska folket. Man menar att Salen inte talar för folket, utan för sig själva. Att de tappat kontakten med folket efter årtal av krig.

Både Salen och Templet samlar sina bundsförvanter och kämpar om folkets inflytande. I det öppna är allting fredligt och fint, men ingen är ovetandes om vad som sker när ingen ser. Flera prelater, saliter och andra inom administrationen har hittats döda under de senaste månaderna. Det är uppenbart att båda sidor samlar sin styrka, och vilken bättre plats att rekrytera på än i en armé?

Det krävs inte enorm visdom för att inse att fälttåget mot Comté du Nord är en del av Salens plan för att vinna folkets stöd. En aggressiv politisk kampanj som blev ännu viktigare när Gillet invaderade. Hela Cordovien väntar nu på resultatet av kampanjen i Comté du Nord, och när armén återvänder segrande är det den sida som fått dess lojalitet som vinner en av de viktigaste pjäserna i striden om Cordovernas hjärtan. Inflytandet över armén.

Både Salitetet och Templet har satt in extra insatser för att övertyga och vinna soldaternas hjärtan. Under de senaste veckorna har konflikterna mellan Salslojala och Tempellojala blossat upp inom Fänika 17. Slagsmål, bråk och missnöje höll på att bli vardag innan Kaptenen satte ner foten.

Senaste veckorna

När Fänika 17 för två veckor sedan gick över gränsen till Sillhavns administrativa distrikt var de en del av en mindre armé på marsch mot staden. Gillet hade vid tillfället redan tagit kontroll över majoriteten av kustlinjen, och armén hade under marschen vid flera tillfällen mötts av bombardemang från skepp och luftskepp.

En förtrupp bestående av en fana skyttefalkar under ledning av Fänrik Phillippe l'Hibou hade en vecka tidigare (tre veckor sedan när spelet startar) avmarscherat emot Utpost 214 i syfte att förvägra Gillet tillgången till Cordovium. Nu återvände budbärare från fanan till armén och berättade att truppen tagit strid väst om utposten och splittrats. Området kontrollerades fortfarande av Gillet och fänriken antogs tillfångatagen.

Kapten Joëlle Desjardin de Toulonne anmälde Fänika 17 som frivillig att återta Utpost 214. Dagen efter tog fänikan farväl av huvudstyrkan och avmarscherade mot bergen söderöver. Att avdela fänikan dit ansågs av många som en god plan. Dels eftersom att överlevnadschansen ökade då man tog sig bort från Gillets artilleri – och dels eftersom att fänikan då skulle komma bort från huvudstyrkan av armén, vilket är klokt om man inte vill bli smittad av Blodslunga.

Under marschen ökade problemen mellan de röda och blå, som de Sals- och Tempellojala soldaterna nu börjat kalla sig. Trenden att bära sin sidas färg på överarmen hade spridit sig och fänikan kändes mer och mer splittrad för var dag som gick. Kaptenen själv var ointresserad av politik men ville ha en effektiv trupp. Och en splittrad trupp är inte

effektiv.

Så på lördagen den 5e juni höll Kapten ett morgontal om de viktiga i att hålla Cordovien enat. Om att vi nu när Gillet står på dörren inte kan plågas av inre bråk. Därefter gjorde Kaptenen någonting oväntat. Hon utlyste ett val.

”Nästa lördag vid den här tiden, kommer vi alla rösta om vilka som ska få bestämma bredvid mig i den här fänikan. Templet eller Salen. Och jag förväntar mig att vad vi än väljer tillsammans - så kommer vi alla respektera majoritetens val”.

Trots det kontroversiella med ett öppet val togs idén gott emot utav soldaterna som ansåg Kaptenens ord rimliga och nödvändiga i tid av krig. Salitaten och Prelaterna satte sig givetvis på tvären och citerade paragraf efter paragraf om hur detta gick emot lagar och bestämmelser. Men Kaptenen höll i, och det gjorde även truppen. Detta var det bästa sättet att lösa det på ansåg de flesta.

Så på tisdagen veckan efter anlände truppen till Utpost 214 under hurra-rop. Läger sattes upp snabbt, för fienden hade siktats i horisonten. Trupp skickades ut för att rekognoscera området och fänikan gjorde sig redo för batalj. Då anlände plötsligt order från arméns högsta ledning.

Cordovium och Utpost 214

Ordern lästes upp inför hela fänikan av Kaptenen. Och den var väldigt tydlig. Uppdraget här är inte att slå fiende-styrkan. Gillets närvaro i området är för stark för att kunna bekämpas innan förstärkningar anländer. Istället skall Fänika 17 utvinna så mycket Cordovium som möjligt från Utpost 214 och förhindra Gillets avancemang. Försinka och fördröj Gillet tills förstärkningar anländer, ty i fältslag har man nämligen ingen chans.

Enligt ordern var man nära att finna ett botemedel mot Blodslunga, sjukdomen som plågade alla, och Cordovium var nyckeln till att tillverka botemedlet. Till varje pris måste varenda droppe utvinnas!

Kaptenen gav stående order att hålla fronten till varje pris, och viktigast av allt var givetvis Utpost 214. De första rotarna gick för att ta kontrollen över Utposten, men efter bara ett par timmar kom

de skrikandes tillbaka. Vettskrämda och vita i ansiktet.

”Det spökar!” skrek de. ”Platsen är hemsökt av gastar och onda andar!”. Kaptenen blev helt utom sig – ”Vad är det för fähundar som flyr sin post för hittepå!?”. Hon gick personligen ner till Utposten för att visa att inget fel fanns med den. I flera timmar satt Kaptenen där utan att någonting hände, innan hon tillslut gick tillbaka när ärtsoppan var klar.

Trots att Kaptenen och hennes eskort syntes opåverkade av Utpost 214 kan ingen förneka att någonting kusligt ligger över platsen. Vissa verkar inte påverkas av det alls - medan vissa påverkas enormt. Inte blir det heller bättre av att en tropp med änglar verkar ha flytt hals över huvud från Utposten för några dagar sedan och lämnat efter sig en skräckinjagande dagbok.

Spöken, gastar eller inte så behöver Utposten hållas för att utvinna Cordoviumet. Det kan ingen säga emot. För alla känner någon som dött av eller ligger döendes i Blodslunga. Att finna ett botemedel är det viktigaste för Cordovien nu. Och med den vetskapen i huvudet avmarscherade

nästa rote till Utpost 214 – redo att hålla den till varje pris.

Huvudintrig i Fänika 17

Fänika 17's huvudintrig är kampen mellan Salen och Templet. Saliterna och Prelaterna kommer aktivt under spelet att försöka rekrytera karaktärer till sin sida, och övertyga dem att bära blåa eller röda band på sina armar. Detta kommer generera två stycken gräsrotsrörelser bestående av karaktärer från olika rotar som också rekryterar nya. Dessa båda rörelser kommer av naturliga skäl att hamna i luven på varandra – och hela kalaset kommer kulminera i omröstningen på lördagen. När spelet börjar har många karaktärer redan valt att bära röda eller blå bindlar som stöd. Konflikten sjuder under ytan, redo att koka till när som helst.

Fasta rutiner i Fänika 17

För att ge skenet av en välfungerande militär organisation har fänikan vissa rutiner. Framförallt på morgonen.

Morgon och dagsrutiner

1. Gruppsamordnare och Fänrikar går upp 30 min tidigare än resten för Off-snack om vad som kommer att hända under dagen samt avstämning om alla är OK. Samordnas av kaptenen.
2. Morgonuppställning, samling vid ett klockslag (som vi bestämmer på plats), genomgång av gårdagen, samt dagen som komma skall. Detta hjälper mycket för att skapa känslan av en militärkultur. Vid morgonuppställningen behöver man inte vara rustad eller fullt påklädd men man **MÅSTE** se respektabel ut!
3. Fänrikarna samlar efter morgonuppställningen alla rotemästare i sin fana och får rapport om hur allt känns/önskemål IN-lajv! Hur denna samling går till är upp till varje Fänrik.
4. Fänrikar och andra höga befäl på plats möter Kaptenen och möjligt någon mer ur staben, de pratar igenom om det kommit upp ny information och gör eventuella ändringar i dagens planer. (Detta görs IN-lajv men med en tanke på att informationen som kommer upp kan vara grundad i Off-önskemål eller problem)

5. Kaptenen ger order om vad som ska göras under dagen, denna information ska sedan spridas via befäl ner i leden så alla vet vad som gäller. (Självklart kan detta ändras under dagen beroende på vad som händer.)

6. Under dagen och kvällen kommer det till staben dimpa in uppdrag från spelledningen. Dessa uppdrag är oftast menade för grupper på 6-10 personer. Staben fördelas dessa uppdrag till deltagarna så jämnt som möjligt.

Kvällsrutiner

Gruppsamordnare går runt till de olika grupperna i sin grupp och kollar läget. (Skriv gärna ner önskemål och tankar från spelarna så att du kan ta med dig det till det tidiga morgonmötet).

Fanor och grupper i Fänika 17

Den sjuttonde Fänikan består av veteraner från Kapten Joëlles gamla Fänika 31, men även nya rekryter, civilister och pensionerade cordover som vill försvara sitt land. Fänikan har blandad bakgrund även om flera rekryterades på vägen hit genom Comté du Nord.

Stab och ledning

Kaptenen leder kompaniet med sekond/er som ställföreträdare. Till sin hjälp har dessa staben som sköter mycket av pappersarbetet och samordningen men inte har någon militär befogenhet. Vissa funktioner och grupper svarar direkt inför staben och ledningen då de inte är underställda någon fänrik.

Samordnare och kapten: Frida Selvén

Visionsdokument för fänikan:

<https://docs.google.com/document/d/1bVRpTB3Y4v4Bz3nYsuJ1Xn5VDmN2Zc5gCESADfSRHaA/edit>

FB-grupp för fänikan:

<https://www.facebook.com/groups/1582875578601299/>

Fana 2

En lätt fana med ulvar, partisaner och folksoldater med fokus på störstrid. Fänikans primära spanare och skogsfokuserade grupp.

Samordnare: Kajsa Seinegård och Anders Edgar

Fänrik: Kajsa Seinegård

Visionsdokument:

https://docs.google.com/document/d/1sezNrtaA1acwBeSStZr01tMX643Vrst_Ct0M5rgsQf0/edit

Kontakt:

Kajsa: 0705-127343, kajsa.seinegard@gmail.com

Anders: 0735-104102, anders.edgar@gmail.com

<https://www.facebook.com/groups/815980385141096/>

Fana 4

En fana med mestadels falkar, men också några lejon. Fanan fokuserar på att bygga och hålla värn.

Fanan söker i nuläget framförallt fler falkar.

Samordnare: [Emil Rogvall](#) och [Cia Jildenhed](#)

Fänrik: Madelene Tivås

Kontakt:

<https://www.facebook.com/groups/1506105122956841/>

Fana 6

En fana med falkar, lejon, jorgaler och danna'gil. Fokus på slagkraft och tyngd.

Samordnare och fänrik: Martin Varg Zetterman

Kontakt:

<https://fana6.wordpress.com>

<https://www.facebook.com/groups/692272250866331/?fref=nf>

